

[Hassing Jørgensen.]

en Times Emneundervisning lig med halvanden Times almindelig Skoleundervisning, fordi, hvis man ikke vil gøre dette, hvis man vil fastholde det fulde Timetal for Lærerne, er jeg sikker paa, at dette vil betyde enten en kolossal Overanstrengelse af dem, eller at Emneundervisningen ikke vil kunne gennemføres.

Hauberg: Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen i sit Tilsagn om Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse tillod sig at give Rollen som den, der vil stille Betingelser for et saadant Samarbejdes Grundlag og Retningslinie. Jeg vil heroverfor gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi fra vor Side nok skal vide at vurdere baade Personer og Partier i Forhold til deres naturlige Størrelse, da det unægtelig er den, der betyder noget i Realiteten. Jeg advarer derfor det ærede Medlem mod den udemokratiske Vildfarelse, han synes at befinde sig i, og jeg henstiller, at han og hans Parti nu gaar med i Samarbejdet paa de Betingelser, Vælgerne har givet baade ham og os, selv om disse Betingelser ikke er saa fordelagtige for hans Parti, som det ærede Medlem maaske kunde have ønsket.

Ser man imidlertid lidt nøjere paa de Indvendinger, som er gjort af det ærede Medlem, forekommer disse mig ikke at være saa alvorlige eller af saa principiel Karakter, at der ikke skulde være nogen Mulighed for et Samarbejde. Han indrømmer, at der i Lovforslaget er taget Hensyn til ham og hans Parti. Han glædede sig over, at det 8de Skoleaar var gjort frivilligt. Fra vor Side deler vi ikke den Glæde. Vi har maattet nøjes med Bestemmelsen om Kommunernes Pligt til at oprette en eksamensfri Mellem-skole, naar der melder sig 10 Elever, og med, at disse Elever har Pligt til at følge Undervisningen, til den er afsluttet, selv om de er over 14 Aar. Og vi haaber, at vi kan naa lidt i den Retning, ogsaa for Fortsættelsesklassernes Vedkommende, naar vi nu faar Sagen til Behandling i Udvalget. Men naar vi har ladet os nøje med dette, er det netop ud fra den Betragtning, at det saa skulde lykkes os at faa det ærede Medlem og hans Parti med.

Det ærede Medlem nævnte, at Slagordet om at hæve Landsbyskolen op til Købstadskolen aldrig vilde blive til Virkelighed. Jeg har ikke benyttet det Slagord, men det er en Kendsgerning, at Lovforslaget paa betydelige Omraader netop hæver Landsbyskolen op ved Siden af Købstadskolen, og vi fra vor Side erkender, at Foranstaltning-

ger, der gaar i den Retning, ser vi med særdeles Velvilje paa, og jeg forstaaer ærlig talt ikke, at det ærede Medlem ikke gør det samme.

Det ærede Medlems Betæneligheder angaaende § 15 om Børnenes Selvvirksomhed forstaaer jeg slet ikke. Vi ønsker med denne Paragraf ikke paa nogen som helst Maade at aabne Adgang for farlige Konsekvenser, tværtimod. Det, vi ønsker, er at aabne Adgang for en Undervisning, der i saa høj Grad som muligt vil vække og ægge Børnenes Lyst til virksomt Skolearbejde. Det er det, vi vil med denne Paragraf.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager gav Udtryk for, at han og hans Parti først og fremmest maatte kræve, at Grundlaget for et Lovforslag som det, der her er Tale om, maatte være et nøje Samarbejde mellem Skolen og Kirken. Denne Forbindelse er allerede i høj Grad til Stede i det foreliggende Lovforslag, og naar det ærede Medlem kommer til det modsatte Resultat, tror jeg, det udelukkende skyldes, at han fortolker Begrebet Kirken forkert. Kirken er ikke Bygningerne, det er heller ikke Præsterne, nej, Kirken er Menighedens Medlemmer, og dersom det ærede Medlem vil prøve at undersøge alle de Raad og Kommissioner, der som Myndigheder er valgt til at varetage Skolens Interesse, vil han sikkert snart komme paa det rene med, at den af ham ønskede Forbindelse er til Stede i meget stort Omfang.

For øvrigt paaskønner jeg det ærede Medlems Løfte om at gaa med i et virkeligt Arbejde for Forslagets Ophøjelse til Lov. Jeg har Indtryk af, at det var et redeligt Haandslag, han her gav for Samarbejdet.

Jeg vil gerne slutte med at takke Ministeren for hans Villighed til at medvirke til i det kommende Udvalg at rette det, der fra forskellig Side er gjort opmærksom paa, og vil igen udtale Haabet om, at Lovforslaget maa vinde stor Tilslutning og hurtig Tilslutning, saaledes at det hurtigt kan naa at blive ophøjet til Lov.

Arnth Jensen: Den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen gav begge to i deres Taler Udtryk for en Forbavelse over, at der fra vor Side kunde lyde Kritik mod dette Lovforslag, og det ærede Medlem Hr. Hauberg forstærkede dette noget ved nu at komme op og meddele, at for Resten var det næsten lige meget, enten vi vilde med eller ej, for de Herrer kunde selv, og i hvert Fald skulde man vide at vurdere vor Indsats baade efter Værdien af Personer og efter Parti.